

Elisabeth
(Bartzelona, 1962)

Bizitza benetan bizia izan duela onartzen du. Duela lau urtez geroztik Donostian bizi da, eta lan eta gizarte errealitateak gure Ekonomia Solidarioaren alorrera hurbildu du. Langabezia amaitu zaionez, DBEa (Diru-sarrerak Bermatzeko Errenta) eskatuko du. Ez zaio bihar iritsiko...

Ondo atera ez zen elikadura-negozio bat izan zenuen.

Auzoko denda bat jarri nuen martxan iazko otsailean. Batik bat asteburuetan, saltzen genuen, denetarik: ogia, fruta... Ostiral arratsaldeetan bakarrik ixten nuen denda. Ezin nien beste egun bat gehiago itxi. Bederatzi hilabeteren ondoren eskualdatzen saiatu nintzen, baina ez zen posible izan. Azaroaren erdialdean itxi egin nuen.

Lagun bazkide batekin, elikadura-dendan zure diru guztia inbertitu zenuen.

Bai. Ni baino askoz gazteagoa zen, eta gauetik goizera ospa egin zuen, eta dendaren erantzukizun guztiarekin utzi ninduen, partekatzen genuen pisuaren alokairuarekin... Bakarrik gelditzean, denda ireki eta ixten nuen; ordu asko eta presio handia ziren. Eta 15 urteren ondoren, nire lagunaren adiskidetasuna galdu dut, hori da mingarriena.

Denda ixteak arazo ekonomiko, eta emozionalak ekarri dizkizu.

Bai. Ilusio eta aurrezki guztiak inbertitu nituen negozioan. Itxi ondoren, zorrak ditut orain. Gainera, nire adinarekin, ez da erraza lana aurkitzea.

Zure lan-iragana beti egon al da merkataritzara lotuta?

Oso gauza desberdinetan egin dut lan.

Zu ez zara beti hemen bizi izan.

Ez. 23 urtez Tenerifen bizi izan nintzen.

Gainera, beste begi-ondoko bat hartu zuen.

Duela 5 urte, han, minbizia atzeman zidaten. Ebakuntza egin ondoren -ondo atera zen-, nire bizitzaren ikuspegia erabat aldatu zen.

Uhartetik alde egitea erabaki zuen.

Lagun batzuek, Donostian, negozio bat martxan jarriko zutela esan zidaten. Orduan erabaki nuen hona etortzea. Haiekin lanean hasi nintzen baina negozioa itxi egin zen. Lanik gabe geratu nintzen. Hainbat lantxo sortu zitzaizkidan: platerak garbitzen, harreragile... lanetan, bizirik irauteko aukera izan nuen. Azken lanaren kitayzearekin, denda jarri nuen martxan.

Denda itxi ondoren, CARITAS GIPUZKOArekin harremanetan jarri zinen.

Lan bila nenbilen, eta Gabonak baino lehen, San Frantzisko elizara (Donostia) joan nintzen. Oso ondo hartu ninduten, eta Caritas gizarte-langilea ezagutu nuen.

Lantegi batean lan egitea eskaini zizuten.

Beste lau lagunekin batera, CARITAS GIPUZKOako Ekonomia Solidarioaren arloko langile batekin, hiru txandaka hasi ginen lanean. Ez nuen ezer, eta, beraz, lan horri iltze bat erretzen nion.

Lantegi batean lan egitea eskaini zizuten.

Beste lau lagunekin batera joan nintzen, CARITAS GIPUZKOako Ekonomia Solidarioa saileko langile batekin batera: hiru txandaka hasi ginen lanean. Ez nuen ezer, eta, beraz, lan horri bi eskuekin heldu nion.

Zazpi egunez egin nuen lan, baina koronabirusaren ondorioz, enpresa martxoaren 19an itxi zen. Telefonoz deitu zidaten esanez kanporatu egin nindutela; kitapena bidali zidaten, eta behar izango banindute, berriro deituko zidatela esan zidaten. Orain langabezia-prestazioa kobratzen dut, baina datorren hilabetetik aurrera ez dakit zer gertatuko den.

Linda
(Nigeria, 1973)

Sei urte inguru bizi izan zen Madrilen. Ez du bikotekiderik, ez seme-alabarik, eta lagun batekin bizi da pisu batean. Gurekin urte pare bat daramatzanez, ezin du DBEa (Diru-sarrerak Bermatzeko Errenta) eskatu. Bizi den herriko Caritasek lagundu dio, eta laguntzen jarraitzen dio.

Duela gutxi, "Etxebizitza-zerbitzaria" ikastaroa egin duzu.

Bai. Garbiketa egin, oheak egin... Hilabete bateko praktikak egin behar nituen hotel batean, baina itxi dutenez, ezin izan dut amaitu. Ez dakit zer gertatuko den gero.

Lau hilabetez Deban egin duzu lan.

Bai. Kontserba-fabrika batean. Oso urruti zegoen. Goizean goiz jaikitzen nintzen, 04:30etan, eta janaria prestatu ondoren, etxetik irteten nintzen. Egunero zerbitzu publikoan egin nuen ibilbidea Debaraino.

Hau da, nire herritik Donostiara autobusean joaten nintzen, Euskotreneko trena Debaraino hartzen zuen, eta ondoren beste autobus bat fabrikaraino. Ordutegia 07:00etatik 16:00ak arte zen, bazkaltzeko geldituz. Amaitu ondoren, etxera itzultzeko, goizeko bide berbera egiten nuen hiru garraioak hartuz. Afaldu, ohean, eta hurrengo egunean beste hainbeste.

Zer moduz kontserba-fabrikatzen?

Oso ondo. Gustura. Han lan egiten nuen lehen aldian zen, eta berriz deitzea espero dut.

Debakoaren ondoren, lantegi batean hasi behar zuen lanean. Etxetik hurbilago.

Hoteleko praktiken ondoren hastekoa nintzen. Orain etxean nago dena noiz igaroko zain, eta lanean hasteko nonbaitetik noiz deituko zain.

